

ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๑๑๒

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการออกบัตรอนุญาตเข้าเขตหวงห้ามของสนามบิน

เพื่อให้การออกบัตรอนุญาตเข้าพื้นที่หวงห้ามของสนามบินสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑๗ และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕/๑๐ (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จึงออกข้อกำหนดเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกบัตรอนุญาตเข้าเขตหวงห้ามของสนามบินไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๑๒ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการออกบัตรอนุญาตเข้าเขตหวงห้ามของสนามบิน”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการออกบัตรอนุญาตเข้าพื้นที่หวงห้ามของสนามบิน พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการออกบัตรอนุญาตเข้าพื้นที่หวงห้ามของสนามบิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ข้อ ๓ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“พื้นที่เขตการบิน” (Airside) หมายความว่า พื้นที่เคลื่อนไหว (Movement Area) ของสนามบิน ตลอดจนพื้นดิน อาคารหรือส่วนของอาคารที่อยู่ติดหรือเชื่อมต่อกับพื้นที่เคลื่อนไหว และมีการควบคุมการเข้าออกพื้นที่นั้น

“เขตหวงห้าม” (Security Restricted Area: SRA) หมายความว่า พื้นที่เขตการบิน (Airside) ของสนามบินที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เสี่ยงสำคัญ ซึ่งนอกจากการควบคุมการเข้าพื้นที่แล้ว ต้องจัดให้มีการใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยอื่นเพิ่มเติม ทั้งนี้ การกำหนดเขตหวงห้ามให้เป็นไปตามผลการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความปลอดภัยการบินของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความปลอดภัยการบินที่ผู้อำนวยการกำหนด

“บัตรอนุญาต” หมายความว่า บัตรอนุญาตเข้าเขตหวงห้ามของสนามบินที่หน่วยงานผู้ออกบัตรได้ออกให้แก่บุคคลหรือยานพาหนะ ไม่ว่าจะเป็ชนิดชั่วคราวหรือชนิดถาวร

“การตรวจสอบประวัติ” (Background Check) หมายความว่า การตรวจสอบตัวตน และประวัติความเป็นมาของบุคคล รวมถึงการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย เพื่อประเมินความเหมาะสมของบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

“หน่วยงานผู้ออกบัตร” หมายความว่า หน่วยงานที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการออกบัตรอนุญาตและปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกบัตรอนุญาต

ข้อ ๕ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตจัดให้มีระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานของสนามบินในเรื่องการควบคุมการเข้าพื้นที่เขตการบินและเขตหวงห้ามที่เกี่ยวข้องกับการออกบัตรอนุญาตบุคคลและยานพาหนะ โดยมีรายละเอียดอย่างน้อยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้

เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องจัดให้มีกระบวนการควบคุมการเข้าพื้นที่เขตการบินและเขตหวงห้ามที่เกี่ยวข้องกับระบบการควบคุมการเข้าพื้นที่เขตการบินและเขตหวงห้าม เช่น กระบวนการออกบัตรอนุญาตบุคคลและยานพาหนะที่มีมาตรฐานตามแผนรักษาความปลอดภัยสนามบินที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย โดยมีกระบวนการอย่างน้อยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดนี้

ข้อ ๖ ในการออกบัตรอนุญาตบุคคลและยานพาหนะ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตจะต้องดำเนินการโดยพิจารณาจากความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ (Operational Need) หรือเหตุผลอันชอบด้วยกฎหมายและความเหมาะสมเท่านั้น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องกำหนดให้มีหน่วยงานผู้ออกบัตร หน่วยงานผู้ออกบัตรต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกบัตรอนุญาตให้ครอบคลุมรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ประเภทของบัตรอนุญาต

(๒) อายุของบัตรอนุญาต

(๓) รูปแบบของบัตรอนุญาต

(๔) พื้นที่ที่ผู้ถือบัตรสามารถเข้าถึงได้

(๕) บุคลากรหรือหน่วยงานที่มีสิทธิในการยื่นขอบัตรอนุญาต

(๖) ขั้นตอนในการยื่นคำขอรับบัตรอนุญาต ทั้งนี้ ในส่วนของการออกบัตรอนุญาต ยานพาหนะเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตสามารถกำหนดให้มีหลักเกณฑ์อื่นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม เช่น หลักฐานการประกันภัยของยานพาหนะ

(๗) เงื่อนไขในการตรวจสอบประวัติก่อนการออกบัตรอนุญาต โดยอย่างน้อยต้องเป็นไปตามเอกสารแนะนำว่าด้วยการตรวจสอบประวัติการรักษาความปลอดภัย (Guidance Material on Security Background Check) ที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยกำหนด

(๘) เงื่อนไขในการใช้บัตรอนุญาต

(๙) ขั้นตอนปฏิบัติในกรณีที่บัตรอนุญาตหมดอายุ ชำรุด สูญหายหรือเหตุอื่นใด
ข้อ ๘ ให้หน่วยงานผู้ออกบัตรกำหนดประเภทของบัตรอนุญาตและอายุของบัตรอนุญาต
โดยอย่างน้อยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรอนุญาตสำหรับบุคคล

(ก) บัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวร มีอายุครั้งละไม่เกิน ๒ ปี

(ข) บัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราว มีอายุครั้งละไม่เกิน ๙๐ วัน

(๒) บัตรอนุญาตสำหรับยานพาหนะ

(ก) บัตรอนุญาตสำหรับยานพาหนะชนิดถาวร มีอายุครั้งละไม่เกิน ๑ ปี

(ข) บัตรอนุญาตสำหรับยานพาหนะชนิดชั่วคราว มีอายุครั้งละไม่เกิน ๙๐ วัน

ทั้งนี้ การพิจารณากำหนดอายุบัตรแต่ละประเภท ให้พิจารณาตามความเหมาะสมของภารกิจ

ข้อ ๙ หน่วยงานผู้ออกบัตรต้องกำหนดประเภทบุคคลของหน่วยงานที่มีสิทธิในการยื่นขอบัตรอนุญาต
สำหรับบุคคลชนิดถาวร โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงบุคคลหรือภารกิจ ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตตามหลักเกณฑ์
ที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตกำหนด

(๒) ข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่สนามบิน

(๓) พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภายในสนามบิน
รวมถึง ผู้บริหารสูงสุดและผู้บริหารระดับรองผู้บริหารสูงสุดของผู้ดำเนินการเดินอากาศนั้น

(๔) ผู้เช่าหรือผู้ใช้พื้นที่ภายในสนามบิน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับสัมปทานในการดำเนินธุรกิจ
ภายในเขตพื้นที่สนามบิน รวมถึงผู้บริหารสูงสุดและผู้บริหารระดับรองผู้บริหารสูงสุดของผู้เช่า ผู้ใช้พื้นที่
ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับสัมปทานนั้นด้วย

(๕) ผู้บริหารสูงสุดของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจหน้าที่
หรือภารกิจเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสนามบิน

(๖) เจ้าหน้าที่ของสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล องค์การชำนาญพิเศษ องค์การระหว่างประเทศ
ที่กระทรวงการต่างประเทศหรือสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล องค์การชำนาญพิเศษหรือองค์การ
ระหว่างประเทศที่เป็นต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่นั้นให้การรับรอง หรือเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ
ที่กระทรวงกลาโหมหรือหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่นั้นให้การรับรอง

ทั้งนี้ ข้าราชการ พนักงาน หรือบุคคลตาม (๑) - (๔) ต้องได้รับคำสั่งแต่งตั้งหรือการมอบหมาย
เป็นลายลักษณ์อักษรจากหน่วยงานต้นสังกัดให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ ๑๐ หน่วยงานผู้ออกบัตรต้องกำหนดประเภทของบุคคลที่มีสิทธิในการยื่นขอบัตรอนุญาต
สำหรับบุคคลชนิดชั่วคราว โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงบุคคลหรือภารกิจ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานชั่วคราวภายในสนามบิน

- (๒) ผู้ที่รอการออกบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวร
- (๓) ผู้ที่ต้องปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อการรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน (Emergency)
- (๔) ผู้เยี่ยมชมสนามบิน
- (๕) ผู้ที่มีภารกิจรักษาและต้อนรับบุคคลสำคัญ (VIP)

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องกำหนดให้ผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราวที่จะผ่านเข้าไปในเขตหวงห้ามจะต้องมีผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวรติดตาม (Escort) ในช่วงเวลาที่อยู่ภายในเขตหวงห้ามนั้น เว้นแต่ผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราวนั้นมีผลการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมแล้ว

ผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวรตามวรรคหนึ่งสามารถทำหน้าที่ติดตามผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราวได้คราวละไม่เกิน ๕ คน เว้นแต่เมื่อมีพฤติการณ์จำเป็น หน่วยงานผู้ออกบัตรอาจกำหนดให้ผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวรสามารถติดตามผู้ถือบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราวเกินกว่าคราวละ ๕ คนได้ โดยการประเมินความเสี่ยงในด้านการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๑๒ หน่วยงานผู้ออกบัตรต้องกำหนดประเภทของหน่วยงานที่มีสิทธิในการยื่นขอบัตรอนุญาตสำหรับยานพาหนะ โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมถึงหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของผู้ดำเนินงานสนามบิน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่มีสถานที่ทำการในบริเวณเขตหวงห้าม

(๒) ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ดำเนินงานภายในเขตหวงห้าม

(๓) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในบริเวณสนามบินโดยมีการใช้ยานพาหนะสำหรับงานบริการในบริเวณพื้นที่เขตลานจอดอากาศยาน หรือบริการช่างอากาศยาน หรือใช้ในการติดต่อประสานงานภายในพื้นที่เขตลานจอดอากาศยาน

(๔) หน่วยงานภายนอกที่มีภารกิจในการนำยานพาหนะเข้ามาภายในพื้นที่เขตลานจอดอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตกำหนด

ข้อ ๑๓ หน่วยงานผู้ออกบัตรต้องกำหนดรูปแบบของบัตรอนุญาต (Design Specifications) ที่แสดงรายละเอียดให้ปรากฏในบัตรอนุญาตอย่างชัดเจนอย่างน้อยตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวรและชนิดชั่วคราว ประกอบด้วย

(ก) ชื่อผู้ถือบัตร

(ข) รูปถ่ายผู้ถือบัตร (ควรมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของบัตร)

(ค) สังกัดหรือหน่วยงานของผู้ถือบัตร

(ง) รหัสพื้นที่ที่ผู้ถือบัตรได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าไป

(จ) วันหมดอายุบัตร (สีของตัวอักษรควรแตกต่างกับพื้นหลังของบัตรอนุญาต)

(ฉ) หมายเลขบัตรหรือรหัสบัตร

(ช) หน่วยงานผู้ออกบัตร

(๒) บัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราว ประเภทที่ต้องมีผู้ติดตาม (Escort) ซึ่งมีอายุบัตรไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ประกอบด้วย

- (ก) ชื่อผู้ถือบัตร
- (ข) รหัสพื้นที่ที่ผู้ถือบัตรได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าไป
- (ค) วันหมดอายุบัตร (สีของตัวอักษรควรแตกต่างกับพื้นหลังของบัตรอนุญาต)
- (ง) หมายเลขบัตรหรือรหัสบัตร
- (จ) หน่วยงานผู้ออกบัตร

(๓) บัตรอนุญาตยานพาหนะชนิดถาวรและชั่วคราว ประกอบด้วย

- (ก) หน่วยงานต้นสังกัดของยานพาหนะ
- (ข) หมายเลขทะเบียนรถ/รหัสหมายเลขรถ
- (ค) รหัสพื้นที่ที่ยานพาหนะได้รับอนุญาตให้เข้าถึง (ในกรณีที่มีการกำหนดพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงมากกว่า ๑ พื้นที่)
- (ง) วันหมดอายุบัตร (สีของตัวอักษรควรแตกต่างกับพื้นหลังของบัตรอนุญาต)
- (จ) หมายเลขบัตรหรือรหัสบัตร
- (ฉ) หน่วยงานผู้ออกบัตร

บัตรอนุญาตตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องมีคุณลักษณะด้านการรักษาความปลอดภัย (Security Features) เช่น Hologram, Barcode, Chip, Biometrics หรือมาตรการทางเทคนิคอื่น

บัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดชั่วคราวที่ออกให้แก่ผู้ที่ต้องปฏิบัติงานในพื้นที่สนามบินเพื่อรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาต

ข้อ ๑๔ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องกำหนดให้การขอและต่ออายุบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวรและชนิดชั่วคราวประเภทที่ไม่ต้องมีผู้ติดตาม (Escort) ต้องมีหนังสือแสดงผลการตรวจสอบประวัติทุกครั้งที่ทำกรขอหรือต่ออายุบัตรอนุญาต

ในกรณีที่บุคคลซึ่งขอหรือต่ออายุบัตรเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่สนามบิน หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตามข้อ ๙ (๒) หากหน่วยงานต้นสังกัดของบุคคลนั้นได้ออกหนังสือรับรองว่าบุคคลนั้นไม่มีประวัติอาชญากรรม เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตอาจกำหนดให้สามารถขอหรือต่ออายุบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลชนิดถาวรโดยไม่ต้องตรวจสอบประวัติอาชญากรรมก็ได้

ข้อ ๑๕ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องกำหนดให้มีการออกบัตรอนุญาตใหม่เมื่อปรากฏว่า

- (๑) บัตรอนุญาตหมดอายุ
- (๒) บัตรอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญโดยที่ไม่สามารถเห็นรายละเอียดบนบัตรอนุญาตได้
- (๓) บัตรอนุญาตสูญหาย

(๔) มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานเพื่อการรักษาความปลอดภัยของผู้ถือบัตรอนุญาต

(๕) มีการเปลี่ยนแปลงต้นสังกัดในการทำงานของผู้ถือบัตรอนุญาต

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องกำหนดมาตรการให้ผู้ถือบัตรแจ้งให้หน่วยงานผู้ออกบัตรทราบโดยเร็วที่สุดเพื่อออกบัตรอนุญาตใหม่เมื่อมีเหตุตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๗ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องแจ้งให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมการผ่านเข้าออกเขตหวงห้ามทราบ เมื่อปรากฏว่า

(๑) บัตรอนุญาตสูญหาย หรือ

(๒) ผู้ถือบัตรละเมิดมาตรการรักษาความปลอดภัยของสนามบิน

ข้อ ๑๘ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องจัดให้มีฐานข้อมูลในการบันทึกหรือติดตามการคงอยู่ การสูญหายของบัตรอนุญาต และมาตรการในการควบคุมกระบวนการในการออกบัตรอนุญาต

ข้อ ๑๙ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตต้องกำหนดเงื่อนไขและวิธีปฏิบัติในการใช้บัตรอนุญาต อย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) การแสดงบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลหรือยานพาหนะ โดยบัตรอนุญาตสำหรับบุคคลต้องติดบนร่างกายบริเวณที่เห็นได้อย่างชัดเจน และบัตรอนุญาตสำหรับยานพาหนะต้องติดอย่างถาวรและชัดเจนบริเวณด้านหน้าของยานพาหนะ ตลอดเวลาที่อยู่ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

(๒) การกำหนดให้ผู้ถือบัตรยอมรับในเงื่อนไขการใช้บัตรอนุญาตในกรณี ดังนี้

(ก) ความยินยอมให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจบัตรอนุญาต

(ข) ความยินยอมในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าออกพื้นที่หรือการปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในเขตการบิน

(ค) บทลงโทษในกรณีที่ผู้ถือบัตรอนุญาตใช้บัตรอนุญาตโดยผิดวัตถุประสงค์

(๓) การรายงานสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ เพื่อป้องกันการปลอมแปลงหรือนำบัตรอนุญาตไปใช้โดยมิชอบ เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบการออกแบบ (Design) หรือคุณลักษณะด้านการรักษาความปลอดภัย (Security Features) ของบัตรอนุญาต หรือทั้งสองอย่าง อย่างน้อยทุก ๓ ปี หรือตามที่มีผู้อำนวยการกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑ บรรดาบัตรอนุญาตที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตออกให้ก่อนที่
ข้อกำหนดฉบับนี้มีผลใช้บังคับให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าบัตรอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

พลอากาศเอก มนต์ ชวนะประยูร

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย